

30. navadna - misijonska – nedelja

»Vsi smo poslani!«

Pirniče, 23. oktober 2016

Dragi bratje in sestre, spoštovani prijatelji!

Misijonska nedelja, ki jo danes obhajamo po vsem katoliškem svetu, nas leto za letom spominja na Jezusovo naročilo: »Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu!« (Mr 16,15). Spominja nas na našo dolžnost, da smo pričevalci evangelija; da živimo tako, da drugi ob nas začutijo lepoto življenja v skupnosti; osrečujočo zavest, ob dejstvu, da smo Božji otroci in da nas ta Oče na poseben način pritiska na svoje srce in nam izkazuje svojo neskončno naklonjenost. Biti član izvoljenega ljudstva nove zaveze je privilegij, ki je nam že bil podarjen, mnogi po svetu pa ga do zdaj še niso prejeli. In če smo zares bili obdarjeni z velikim zakladom vere, bi bilo sebično in nepošteno, če tega daru ne bi širili med ljudi, ki ga še niso deležni. Vsi smo torej poklicani, da - vsak na svoj način - izvršimo svoje misijonsko poslanstvo.

Če se ob tem vprašamo, kaj kristjana nagiba k želi po širjenju evangelija, moramo takoj in odločno zanikati, da bi bila to želja po kakršnemkoli širjenju političnega ali ekonomskega vpliva Cerkve ali Zahodne civilizacije, ki je utemeljena na vrednotah evangelija. Ne. Taki nagibi bi bili v popolnem nasprotju z vsebino, ki jo oznanjamo. Evangelij - za razliko od nekaterih drugih religij - nima osvajalnih namenov. Če smo iskreni, bomo morali priznati, da so v določenih zgodovinskih trenutkih, v času kolonializma na primer, države, oblasti izkoristile Cerkev in jo celo zlorabile za širjenje svojega vpliva, vendar so bile take izjeme kaj kmalu razkrinkane in obsojene. Oznanjevanje evangelija nikdar ne sme biti orodje osvajalnih politik. Daleč od tega. Edini smoter, edini nagib misijonskega delovanja sme biti ljubezen.

Papež Frančišek je v svoji poslanici za letošnji svetovni dan misijonov (letos ga obhajamo že 90 že devetdesetič) zapisal: »Na ta svetovni misijonski dan smo vsi povabljeni, da "gremo ven" kot misijonarji in da vsak od nas s svojimi talenti, ustvarjalnostjo, modrostjo in izkušnjami prinašamo sporočila Božje nežnosti in sočutja vsej človeški družini. Zaradi misijonskega poslanstva se Cerkev zanima za vse, ki ne poznajo evangelija, ker želi, da bi se vsi rešili in izkusili Gospodovo ljubezen. Cerkev ima poslanstvo, da oznanja Božje usmiljenje, utripajoče srce evangelija, in je poslana, da ga oznanja po vsem svetu, dokler vesela novica ne pride do zadnje žene, do zadnjega moža, zadnjega ostarelega, zadnjega mladega in do zadnjega otroka«.

Misijonsko poslanstvo nam torej nalaga ljubezen. Želja po tem, da bi vsi ljudje spoznali osvobajajoče sadove Božjega usmiljenja.

Mnogo mož in žena si tudi danes po vsem svetu trudi pričevati za to usmiljenje. To so misijonarji v najožjem pomenu besede. S svojim zgledom, z delovanjem v pomoč najbolj ubogim in najpotrebnejšim, pričujejo o veliki ljubezni, ki jo ima Bog do človeka. Njihova požrtvovalnost, ki gre kdaj celo do darovanja svojega življenja za blagor drugih, vedno glasneje nagovarja. Mnogi v njih odkrijejo izvir plemenitosti in poguma, ter tudi sami stopijo na pot ljubezni ter postanejo kristjani. Temu pravimo prva evangelizacija.

Ko govorimo o misijonih imamo seveda najprej v mislih dežele, ki se še niso srečale s Kristusom. Tam delujejo naši misijonarji. A potreba po misijonski dejavnosti vse bolj narašča tudi v tako imenovanem »razvitem svetu«. Tudi pri nas. Prikličimo si pred oči zgolj dejstvo, da letos le še četrtnina otrok, ki obiskujejo prvi razred pirniške osnovne šole prejema tudi osnovno veroučno izobraževanje. Velika večina te generacije ne bo nikdar razumela poslikave npr. Sikstinske kapele, Mozartovega Requiema ali Rebulovega romana »Jutri čez Jordan«. Zato bi bilo narobe, če bi misijonsko delovanje razumeli zgolj kot oznanjevanje evangelija v deželah, ki se še niso srečale s krščanstvom. Misijonska celina vedno bolj postaja tudi Evropa. In tu lahko spodbudo za naše misijonsko delovanje najdemo tudi mi. Evangelija morda ne bomo oznanjevali z glasnimi pridigami in postavljanjem ambulant in šol. Tudi gradnja naselij v smislu podvigov Petra Opeka na Madagaskarju nam tu ni potrebna. Pač pa bodimo misijonarji s svojim vestnim vsakdanjim življenjem, z odločitvami za pravičnejši svet, z dejanji dobrote in ljubezni, ki so tipičnemu slovenskemu potrošniku tuja, s pravo besedo ob pravem času in na pravem mestu in predvsem s plemenitimi dejanji ljubezni do bližnjega. Ta bodo namesto nas govorila o Bogu, ki je Ljubezen. Amen.